

## Videotulen: landelijke standaard voor gemeentelijke videotulen

### Samenvatting van de dag

Op donderdag 29 juli 2021 organiseerden Regionaal Archief Alkmaar, Regionaal Archief Tilburg en Regionaal Archief Zutphen in samenwerking met KIA en VNG Realisatie een bijeenkomst over de archivering van videotulen. Bij de bijeenkomst waren verschillende deelnemers aanwezig die een rol spelen bij de totstandkoming van videotulen en de preservering en beschikbaarstelling daarvan. Zodoende was een gemêleerd gezelschap van archiefmedewerkers, leveranciers, eDepotspecialisten en toezichhouders aanwezig. Het doel van de bijeenkomst was het voeren van een open gesprek over de totstandkoming van een standaard voor de duurzame archivering van raadsinformatie.

Raadsinformatie omvat de (documentaire) neerslag van vergaderingen van de gemeenteraad. Deze informatie is van belang om te kunnen nagaan hoe besluitvorming tot stand is gekomen en is daarmee van invloed op de rechtspositie van de burger. Nu de verslaglegging van gemeenteraadsvergaderingen steeds vaker in videovorm gebeurt (zie hier de herkomst van het begrip videotulen) is er discussie over hoe deze verslaglegging bewaard moet worden en voor hoe lang. Daarnaast zijn er technische overwegingen die een rol spelen bij het preserveringsvraagstuk. Een belangrijke vraag bij het realiseren van een standaard voor de duurzame toegankelijkheid van raadsinformatie, is wat we precies onder videotulen verstaan? Gaat het alleen om de verrijkte audiovisuele opname, of ook om de onderliggende vergaderstukken, besluitenlijsten en agenda's?

Om de discussie over deze vraagstukken vorm te geven, was de opzet van de dag tweeledig. 's Ochtends werden drie presentaties verzorgd; de middag stond in het teken van een open discussie over de totstandkoming van een standaard. Hans Rijs vertelde ons als bestuurslid van de Vereniging van Griffiers over zijn betrokkenheid bij dit onderwerp. De kern van zijn boodschap was dat het preserveringsvraagstuk breed moet worden benaderd: het gaat erom zowel de audiovisuele opname als de onderliggende stukken in onderlinge samenhang te beheren en raadpleegbaar te houden. Daar zou een standaard dus ook op gericht moeten zijn. Ivo Hendriks, werkzaam als informatie-architect bij VNG Realisatie, nam ons mee in de totstandkoming van de open raadsinformatie standaard (ORI) en het daarbij horende informatiemodel. Deze standaard is geënt op het Common Ground-gegevenslandschap, waarin gegevens en informatieobjecten los van elkaar worden beschouwd, beheerd, bevestigd en gepreserveerd. Arnoud Goos, productmanager archiefdiensten bij het Nederlands Instituut voor Beeld en Geluid, nam ons tenslotte mee in hoe de videotulen van vergaderingen van de Tweede Kamer worden gepreserveerd.

Migiza Victoriashoop (Waterlands Archief) was de dagvoorzitter en leidde het open gesprek in goede banen. Na de inhoudelijke presentaties van Hans, Ivo en Arnoud ontstond er 's middags een goed gesprek over het concept videotulen en wat er nodig is om deze te preserven. De discussie die ontstond tussen archiefmedewerkers, leveranciers en toezichhouders was open, verliep gemoedelijk en legde een aantal belangrijke aandachtspunten bloot. Allereerst was er overeenstemming dat de wettelijke basis voor het archiveren van videotulen bijzonder mager is. Weliswaar zijn videotulen sinds 1 januari 2020 opgenomen in de VNG Selectielijst en daarmee verplicht te archiveren, *als deze gemaakt worden*. Deze 'archiveringsverplichting' is echter niet verankerd in wetgeving; enkel het vervaardigen van een besluitenlijst is conform artikel 25 van de Gemeentewet verplicht. Ten tweede wordt in de VNG Selectielijst niet nader gespecificeerd waaruit het archiveren van videotulen moet bestaan: gaat het om (alleen) het audiovisuele verslag of juist (ook) om de onderliggende stukken? Over de vraag wat videotulen zouden moeten omvatten was onder de deelnemers ook overeenstemming: het gaat om zowel de audiovisuele opname als om de onderliggende stukken; vooral van belang is dat de *onderlinge samenhang* van deze stukken wordt gepreserveerd en dat dit met behulp van een goede metadatering bereikt kan worden. De standaard moet dus gericht zijn op het toekennen van metadata waarmee deze onderlinge samenhang geborgd is en blijft.

De discussie resulteerde in het benoemen van elementen die zouden moeten worden gepreserveerd om raadsinformatie duurzaam toegankelijk te houden. In principe zouden MDTO en ORI voldoende moeten (kunnen) borgen dat deze elementen gepreserveerd worden. Onduidelijk blijft echter nog wat precies de objecten zijn die moeten worden gepreserveerd. Dat hangt ook deels af van hoe informatieobjecten doorzocht kunnen worden. Audiovisuele opnamen zijn momenteel nog moeilijk nader toegankelijk te maken zonder een xml-bestand waarmee agendapunten en sprekers kunnen worden aangegeven in de opname. Het is echter niet ondenkbaar dat in de toekomst AI-technieken voorhanden zijn waarmee audiovisuele bestanden doorzocht kunnen worden; dan is de noodzaak voor het preserven van het xml-bestand in het kader van duurzame toegankelijkheid van raadsinformatie een ander verhaal dan momenteel.

## Welkom en Opening

### Welkom (Arnoud Goos, Beeld en Geluid)

Om 10:15 uur heette Arnoud Goos ons welkom bij het Nederlands Instituut voor Beeld en Geluid (BenG), op het Mediapark te Hilversum.

### Migiza Victoriashoop (dagvoorzitter)

Migiza nam het programma met ons door. Tot ongeveer 12.30 uur zullen drie sprekers ons meenemen in de wereld van het duurzaam toegankelijk houden van videotulen. Na de lunch gaan we met elkaar in gesprek over het duurzaam toegankelijk houden van raadsinformatie. Het doel van deze discussie is een open gesprek over de mogelijkheden voor een standaard voor de duurzame archivering van raadsinformatie. Daarbij is het de bedoeling dat we overeenstemming bereiken over wat verplicht zou moeten zijn (zg. *must-have*, ongeveer 80%) en wat optioneel kan zijn (zg. *nice-to-have*, ongeveer 20%). Van deze bijeenkomst worden video-opnamen gemaakt, die te zijner tijd via KIA beschikbaar zullen worden gesteld.

## Presentaties

### Hans Rijs (griffier Bodegraven-Reeuwijk; bestuurslid Vereniging van Griffiers)

Sinds 2007 houdt Hans zich al bezig met het onderwerp videotulen en de duurzame toegankelijkheid daarvan. Duurzaam archiveren c.q. toegankelijk houden betekent volgens Hans vooral dat de videotulen doorzoekbaar moeten zijn. Dit zal onderdeel moeten worden van de toekomstige standaard. Het is wel de vraag hoe we daar met verschillende partijen (gemeenten, provincies, Rijk, leveranciers) uit gaan komen. Hans heeft de hoop dat deze bijeenkomst handen en voeten kan geven aan de totstandkoming van een standaard, ondersteund en vastgesteld door de VNG.

### Ivo Hendriks (VNG Realisatie, informatie-architect)

#### *Standaard voor videoverslagen van raadsvergaderingen*

Ivo neemt ons mee in de technische aspecten die meegenomen moeten worden bij de totstandkoming van een standaard. Het doel is, of zou moeten zijn, te komen tot een API-gegevensstandaard en bijbehorend informatiemodel voor Open raadsinformatie (ORI).

Wettelijke verplichting: raadsinformatie is één van de elf informatiecategorieën die onder de toekomstige Wet open overheid (Woo) actief openbaar gemaakt moeten worden. ORI moet dus raadpleegbaar zijn via PLOOI (platform open overheidsinformatie).

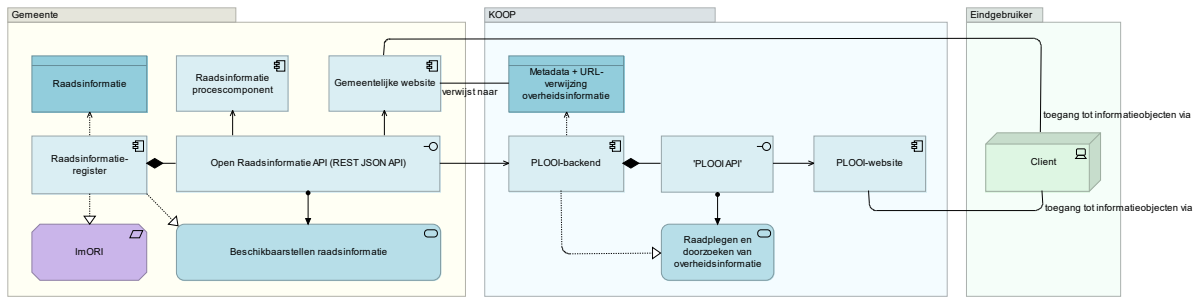
Daarom is bij VNG een *tweeledig doel* t.a.v. raadsinformatie:

- Intern: door raadsinformatie beter van metadata te voorzien is informatie eenvoudiger terug te vinden. Wanneer gebruik wordt gemaakt van dezelfde metadatastandaard, kan informatie makkelijker worden uitgewisseld en gearchiveerd.
- Extern: door het beter metadateren van raadsinformatie en de raadsinformatie vrij te geven als open data, kan de informatie door derden (app-bouwers, data-analisten, journalisten) hergebruikt worden. Voordeel van het gebruik van open standaarden is dat gegevens en informatieobjecten min of meer onafhankelijk van specifieke software kunnen worden geraadpleegd, hetgeen de duurzame toegankelijkheid (vooral op de lange(re) termijn) ten goede komt.

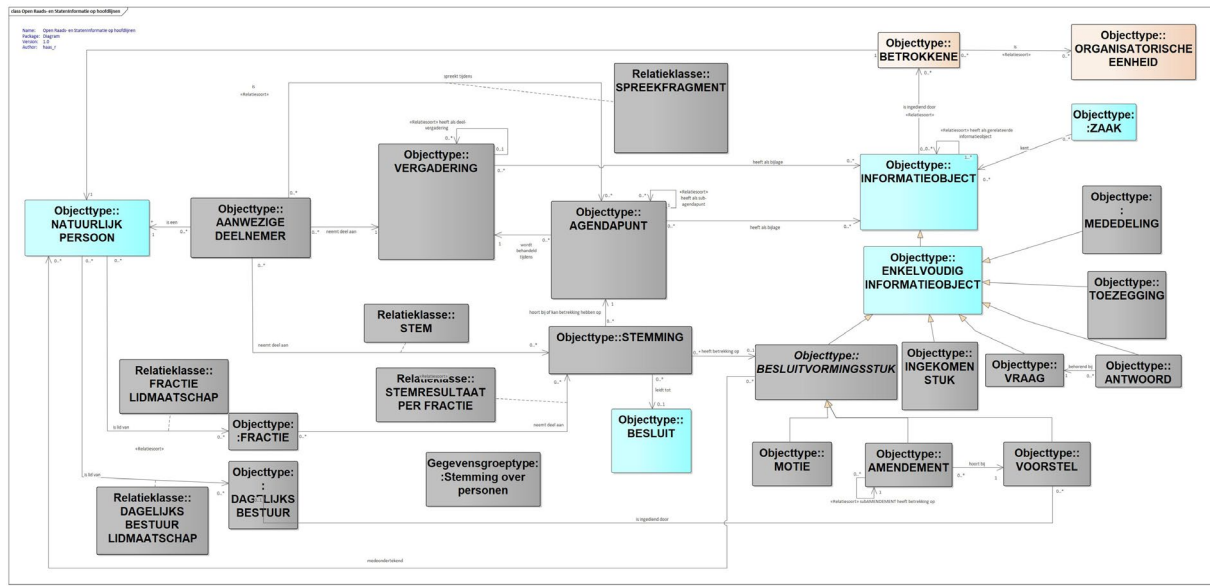
*Wat omvat de standaard:*

- Architectuur voor uitwisselen van gegevens en documenten tussen raadsinformatiesysteem (RIS) en PLOOI
- Informatiemodel voor raads- (of staten) vergaderingen
- API-specificaties waarmee gegevens kunnen worden uitgewisseld en geraadpleegd, zowel in het RIS als op PLOOI.

Schematisch ziet de architectuur voor ORI er ongeveer uit als in figuur 1. PLOOI is een beperkte voorziening, omdat de informatie hier alleen beschikbaar wordt gesteld. Het RIS is complexer, omdat hier ook beheerfunctionaliteiten gebruikt worden. Er zit een link tussen PLOOI en het RIS, maar de informatieobjecten blijven in het RIS en komen niet in PLOOI. Het informatiemodel (zie figuur 2) laat zien welke informatieobjecten tezamen ten grondslag liggen aan de totstandkoming van videotulen. Over de ontwikkeling van dit informatiemodel en archiefvraagstukken is regelmatig overleg tussen VNG Realisatie en het Nationaal Archief. Uit de bespreking van de architectuur en het informatiemodel van ORI blijkt dat vanuit de informatiekundige visie van Common Ground wordt gewerkt.



Figuur 1. Architectuur ORI



Figuur 2. Informatiemodel ORI

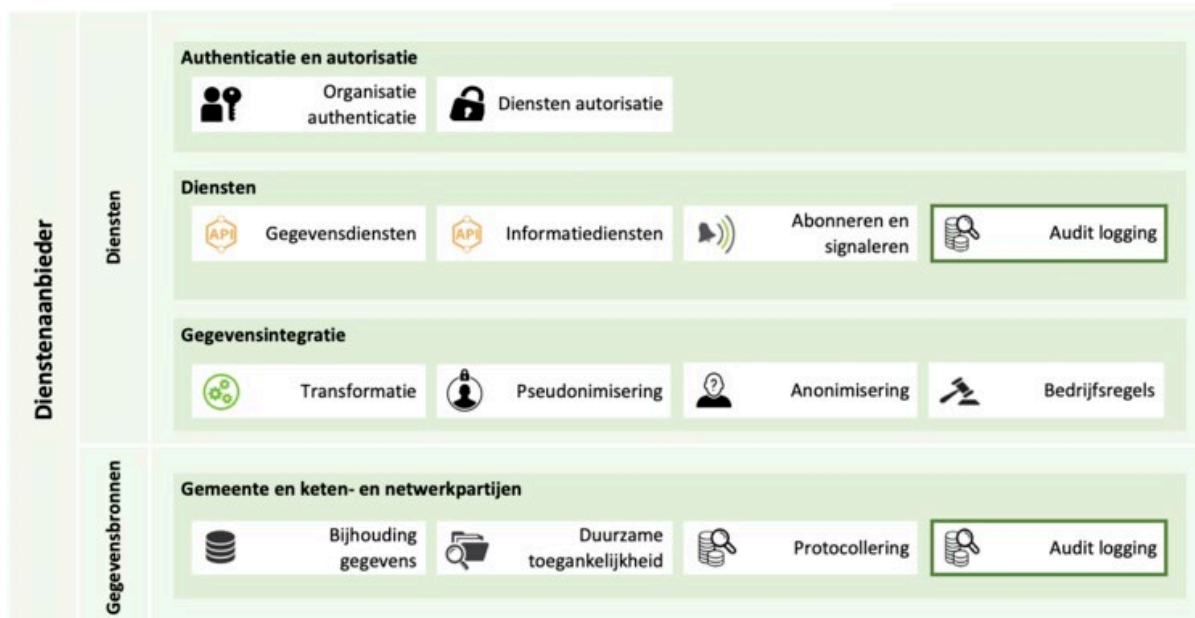
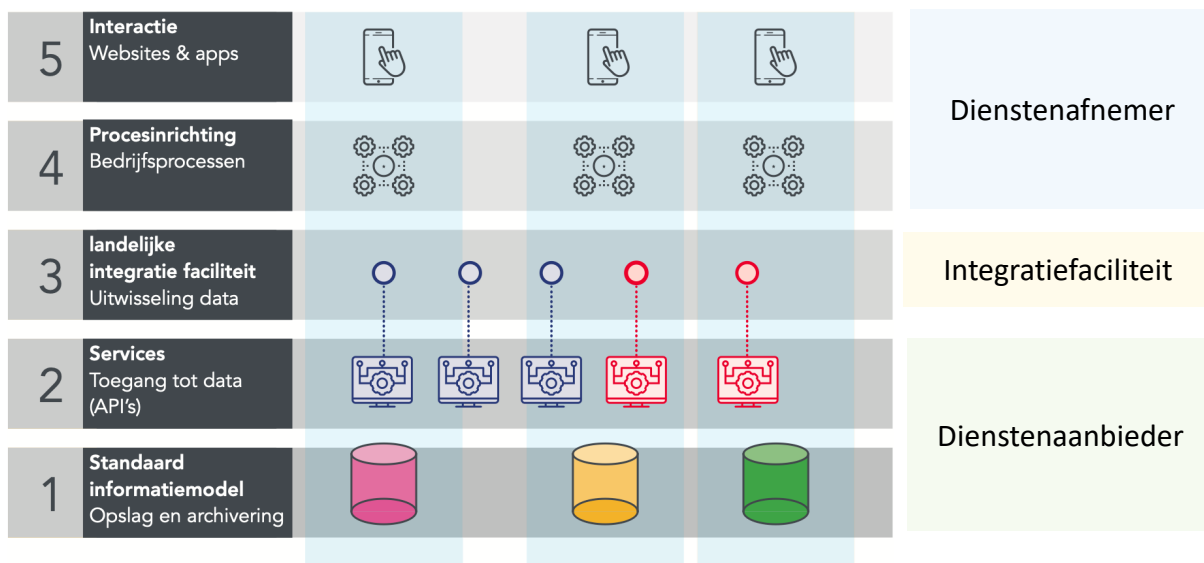
### Common Ground en gegevenslandschap

Common Ground is ontstaan uit een gemeentelijk initiatief, vanuit IMG100.000+ en VIAG, ondersteund door VNG Realisatie. Common Ground is een informatiekundige visie die is gericht op het anders inrichten van informatiesystemen. De kern is dat gegevens niet langer worden gekopieerd in de silo's van zaakdossiers of vergelijkbare informatiesystemen. In plaats van gegevens te kopiëren uit basisregistraties en andere bronregisters, worden deze volgens het uitgangspunt van Common Ground enkelvoudig opgeslagen en vervolgens vanuit de applicaties en informatiesystemen bevroegd. Die bevraging vindt plaats via de zogenaamde integratiefaciliteit en daaraan gekoppelde API's, die gegevensuitwisseling tussen taakspecifieke applicaties en bronregisters mogelijk moeten maken. Common Ground krijgt concrete uitwerking in het GEMMA-gegevenslandschap (GEMMA 2). Het GEMMA-gegevenslandschap is de doelarchitectuur die is opgesteld om gemeenten in samenwerking met andere partijen de informatiekundige visie van Common Ground te laten realiseren.

Het GEMMA-gegevenslandschap is een informatiearchitectuur die een gelaagd model beschrijft voor het scheiden van processen en gegevens die in die processen gebruikt worden. Dat model is het zogenaamde vijflagenmodel, dat de schematische weergave van de informatiekundige visie van Common Ground is. In dat model bestaan de volgende entiteiten die *agency* hebben:

- **Dienstenaanbieders** (laag 1 en 2) omvatten gegevensbronnen, waarin *gegevens* zijn opgeslagen en *diensten* (API's) die gebruikt worden om toegang te gegeven tot die gegevens.
- **Dienstenafnemers** (laag 4 en 5) omvatten *procesdefinities* en *interfaces* ('schermen') waarmee gebruikers werken.
- De **integratiefaciliteit** (laag 3) verbindt aanbieders en afnemers via een veilig netwerk.

De standaardisering van videotulen zit hem, uitgaande van dit gegevenslandschap, in de onderste twee lagen van het informatiemodel, dus aan de kant van de dienstenaanbieders (zie figuur 3). Het middel tot standaardisering is gelegen in de ontwikkeling van een metagegevensstandaard die voldoet aan de eisen voor duurzame toegankelijkheid van overheidsinformatie (DuTo).



Figuur 3. Vijflagenmodel en standaardisering videotulen in GEMMA2/Common Ground

**(Standaard )metagegevens voor DuTo:**

- Metagegevens zijn nodig om het juist en tijdig vernietigen van informatieobjecten te waarborgen.
- Deze metagegevens moeten zoveel mogelijk tijdens de uitvoering van het proces vast worden gelegd (archivering *by design*). Het verdient aanbeveling deze vastlegging zoveel mogelijk te automatiseren.
- In veel gevallen zijn meerde soorten metagegevens wenselijk of zelfs noodzakelijk. MDTO (metagegevens voor duurzaam toegankelijke overheidsinformatie) werkt daarom met:
  - o *Domeinonafhankelijke* metagegevens voor duurzame toegankelijkheid, die alle informatieobjecten in het gegevenslandschap meekrijgen.
  - o *Domeinspecifieke* metagegevens die zorgen voor context (onderlinge samenhang) en vindbaarheid van informatieobjecten binnen specifieke werkprocessen. Domeinspecifieke metagegevens verschillen per werkproces; het gaat dan om metagegevens die nuttig of noodzakelijk zijn voor het raadplegen en toegankelijk houden van informatieobjecten in een bepaald domein, maar die nutteloos of onnodig belastend zijn om aan informatieobjecten buiten dat specifieke domein toe te kennen.

### Proces vaststelling (gemeentelijke) standaard

Voor de realisatie van Common Ground zijn veel standaarden nodig. Wanneer deze standaarden ook buiten het gemeentelijk domein moeten worden gebruikt, heeft vaststelling op landelijk niveau de voorkeur. Maar gemeenten hebben ook 'eigen' afspraken gemaakt over het vaststellen van standaarden voor het gemeentelijk domein. Vaststellen kan op drie niveaus:

- Aanbevolen
- Pas toe of leg uit
- Verplicht

Belangrijk bij de ontwikkeling van een standaard is het hergebruiken van standaarden.

- Voorkeur:
  - o hergebruik van internationale standaard (bv. NEN-ISO 15489), boven
  - o hergebruik nationale of gemeentelijke standaard (bv. MDTO/ORI), boven
  - o het ontwikkelen van een geheel nieuwe standaard.
- Aansluiting van een eventuele nieuwe standaard bij gerelateerde standaarden (bv. NEN-ISO 16175).
- Standaard moet gedragen en beproefd zijn middels (referentie)implementatie.
- Vanuit VNG Realisatie wordt voorkeur gegeven aan het volgen van de REST-JSON-architectuur en de bijbehorende [API Design Rules voor de Nederlandse overheid](#).

### Arnoud Goos (productmanager archiefdiensten, Beeld en Geluid)

*Archivering en beschikbaar stellen van de registraties van de plenaire vergaderingen van de Tweede Kamer der Staten-Generaal*

Audiovisuele archivering is de expertise van Beeld en Geluid, vandaar dat deze organisatie door het presidium is gevraagd om de duurzame toegankelijkheid van de vergaderingen van de Tweede Kamer te helpen verbeteren. De vraag bij aanvang van het project was vooral hoe de archivering van dit bijzondere AV-materiaal te realiseren. Er was samenwerking tussen het Nationaal Archief (NA) en Beeld en Geluid, met als doel het uitwisselen van kennis en middelen en het efficiënt inzetten hiervan. De pilot dient als basis voor verdere samenwerking tussen de collecties van het NA en Beeld en Geluid.

Om het doel van duurzaam opslaan en duurzaam toegankelijk houden te realiseren werd gewerkt richting het volledig geautomatiseerd archiveren van AV-materiaal en het toekennen van metadata, welke ook herbruikbaar is.

#### *Problemen*

De vergaderingen zijn nogal eens lang (denk aan sommige vergaderingen van 14 uur) en daardoor zijn de AV-bestanden zeer groot, ook omdat deze in hoge resolutie worden opgenomen. Deze bestanden worden bij Beeld en Geluid opgeslagen in de LTO-storage.

Duurzaam toegankelijk wil in dit geval zeggen:

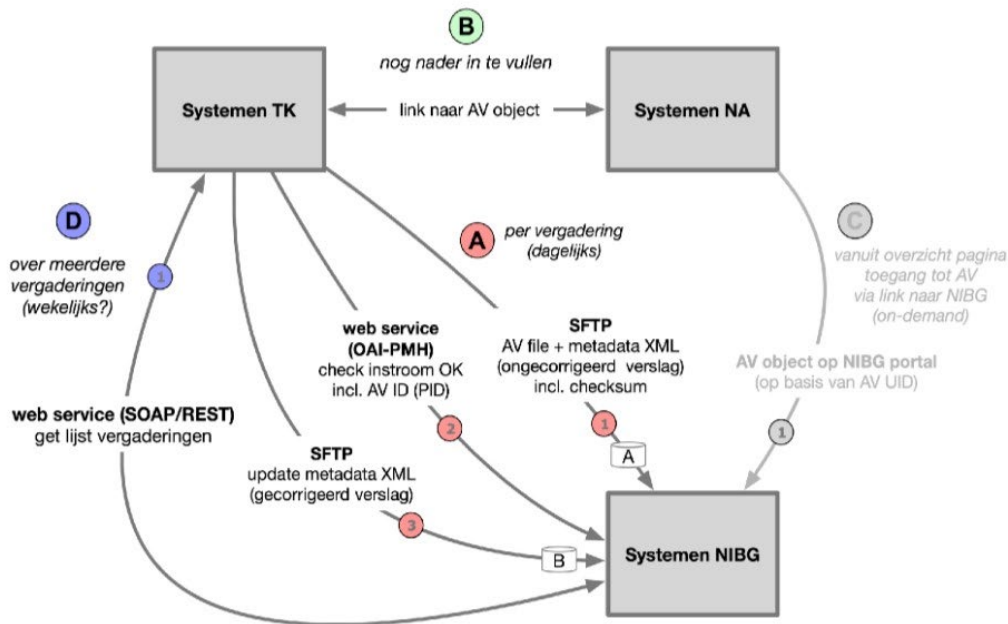
- Kan ik het afspelen? (toegankelijkheid)
- Krijg ik het eruit zoals het erin is gestopt? (integriteit)
- Hoe weet ik dat er ondertussen niets veranderd is? (authenticiteit)

#### Architectuur

- Koppeling tussen TK, NA en BenG.
- AV-bestand en bijbehorende verrijgingsbestanden staan bij Beeld en Geluid.
- Onderliggende stukken staan bij het NA.
  - o Het verslag van de vergadering (in eerste instantie origineel, in tweede instantie de gecorrigeerde versie) staat ook op de website van Beeld en Geluid.
  - o Via de website van de Tweede Kamer, wordt voor de videobestanden doorverwezen naar Beeld en Geluid. Op de website van Beeld en Geluid kunnen de videotulen worden geraadpleegd. Er kan dan ook worden gezocht op spreker, agendapunt, en dergelijke; vergelijkbaar met hoe dat gaat via een RIS bij een gemeente.
- Toegang gaat via de website van het NA.
- Hergebruik gaat via Beeld en Geluid.

Schematisch ziet de architectuur eruit zoals weergegeven in figuur 4.

## KOPPELINGEN v8



Figuur 4. Architectuur: koppeling tussen Tweede Kamer (TK), Nationaal Archief (NA) en Beeld en Geluid (NIBG).

Preserveringsmetadata wordt aangeleverd door Beeld en Geluid, de invulling van het xml-bestand (dus de ordening van de audiovisuele opname) wordt gedaan door de Tweede Kamer zelf. De audiovisuele bestanden zijn raadpleegbaar via de website van Beeld en Geluid. Er wordt via de website van de Tweede Kamer doorverwezen naar Beeld en Geluid (zie ook boven, onder 'Architectuur'). Hergebruik van audiovisueel materiaal wordt via Beeld en Geluid geregeld.

### Discussie naar aanleiding van de presentatie van Arnoud

Doorzoekbaarheid. Er kan niet via ondertiteling worden gezocht (want deze wordt niet toegevoegd), maar via het verslag is wel te zoeken. Het verslag is tijdgecodeerd, dus via het verslag kom je ook op het moment in de video waar het in het verslag over gaat.

Ivo vraagt of het denkbaar is dat BenG ook een eDepotfunctionaliteit gaat aanbieden voor videotulen van gemeenten. Arnoud zegt dat dit in beginsel denkbaar is, maar dat Beeld en Geluid niet de ambitie heeft om te concurreren met andere partijen.

Als leverancier ben je gebonden aan contractduur. Het wordt dan heel moeilijk om afspraken te maken over de duurzame toegankelijkheid van bestanden c.a. 'voor de eeuwigheid'. Dit is een belangrijk aspect om mee te nemen in de discussie over de totstandkoming van een standaard.

Arnoud merkt op dat het van belang is om in ieder geval vanaf het begin goede afspraken te maken over (open) bestandstandaarden.

Zoeken in AV-materiaal wordt steeds belangrijker, omdat dit medium in toenemende mate gebruikt wordt in plaats van *text-based media* om zoekvragen te beantwoorden. In de toekomst is te verwachten dat men met behulp van AI-zoekmethoden AV-materiaal kan doorzoeken zonder gebruik te maken van de xml-file.

## Discussie

De discussie begon met de vraag wat videotulen nu precies omvatten, of zouden moeten omvatten. Mathijs Timmermans (gemeente Tiburg) gaf aan dat vanuit zijn optiek videotulen breed zouden moeten worden gezien: de aggregatie van AV-opname, de verrijking daarvan, alsmede de onderliggende stukken. Echter, de wettelijke basis is zeer mager: volgens de Gemeentewet is alleen de besluitenlijst verplicht. De VNG Selectielijst stelt wel dat videotulen als te bewaren moeten worden gewaardeerd, maar laat na te vermelden wat die videotulen dan precies omvatten.

Hans Rijs stelt dat videotulen, als het meest informatierijke verslag, bewaard zouden moeten worden voor de eeuwigheid. Dat heeft de Vereniging van Griffiers ook opgeschreven in hun rapport *Videotulen voor de eeuwigheid?* uit 2013.

Niki van de Loo (Notubiz) geeft aan dat de recordmanagement module PolitiekPortaal videotulen in de brede zin beschouwt. Het doel van PolitiekPortaal is om de aggregatie uiteindelijk ook over te kunnen brengen naar een eDepotomgeving. In de praktijk lopen Notubiz en gemeenten nog wel tegen praktische problemen aan, die nog niet altijd in een eDepotomgeving opgelost kunnen worden.

Een oplossing zou kunnen zijn om preservering te realiseren in het eDepot, eventueel alleen voor specifieke onderdelen, maar de raadpleging te blijven ondersteunen via het RIS.

Esther Monteiro Snepvangers – De Groot (ELO), geeft aan dat niet alle metadata uit het RIS in het eDepot (Preservica) kon worden opgenomen; die metadata moest daarom aan een leeg mapje ‘gehangen’ worden. Fraai is deze oplossing niet, maar het is een manier om preservering van metadata die anders niet kon worden ingelezen, te realiseren.

Twan Mars (RA Alkmaar) licht toe dat in Alkmaar gekozen is voor twee xml-bestanden, die worden gemaakt bij het preserveren van het AIP in het eDepot. Op die manier hoeft je niet in het TopX xml-bestand te ‘rommelen’.

Sybolt van der Schoot (Divault) geeft aan dat inlezen van ‘extra’ metadata mogelijk is door gebruik te maken van het ORI-model, zoals dat momenteel werkt.

Wietse Bakker (RA Zuid-Utrecht) geeft aan dat bij totstandkoming van een standaard niet teveel gewacht moet worden op wat de markt doet. De ORI-standaard staat op de agenda om vastgesteld te worden in september 2021, geeft Ivo aan.

Anna van Meegen (SA Amsterdam) vraagt aan welke metadatastandaarden een archiefinstelling zich moet conformeren om raadsinformatie duurzaam toegankelijk te houden. Mathijs geeft aan dat het College als zorgdrager zich juist (ook) aan een dergelijke standaard moet conformeren om niet achteraf metadata te hoeven ‘repareren’. Twan geeft aan dat standaarden elkaar niet per definitie hoeven te bijten. Gebruik maken van MDTO zou prima kunnen in combinatie met andere standaarden die compatibel zijn met MDTO.

De vraag ontstaat waar metadata in een toegepaste architectuur bij hoort: bij gegevens of bij documenten? Bovendien: hoe komen die documenten dan tot stand, of: hoe worden deze gevormd? Guido Dorssers (RHC Limburg) stelt dat als volgens Common Ground wordt gewerkt, je waarschijnlijk toe gaat werken naar een Basisregistratie Vergaderingen. Ivo geeft aan dat dit een mooi streven zou zijn. Twan vraagt wat je dan in zo’n basisregistratie zou op nemen. Migiza geeft aan dat we daarover in discussie kunnen gaan. Twan licht toe dat het idee is om overeenstemming te bereiken over welke elementen nodig zijn om duurzame toegankelijkheid te borgen.

In de standaard	Nog niet besloten	Niet in de standaard
Transcripties met timesteps (indien aanwezig)	Technische metadata/bestandsspecificaties AV-bestand (verwijzen naar MDTO, waar dit is vastgelegd)	
Besluitenlijst (met relatie (=metadata) tussen data-object ‘besluit’ en data-object ‘agenda’)	Vergaderstukken	
Agendapunten	Standaardisering AV-formaat	
Audiovisuele opname (met verrijking) = notulen van de vergadering	Stemming	
Personen, sprekers		

MDTO en ORI zouden in principe een goede basis moeten zijn voor bovenstaande elementen. Dat wordt erkend door de aanwezigen. Twan geeft aan dat nog wel ontbreekt wat het object is dat we duurzaam toegankelijk willen houden en welke informatie in principe alleen in het RIS blijft staan. Besloten zou moeten worden wat minimaal onderdeel is van een complete set raadsinformatie.

Jan Kuipers (RA Tilburg) geeft aan dat het, wat hem betreft, wenselijk zou zijn om zoveel mogelijk aan te sluiten bij reeds bestaande standaarden, in plaats van het ontwikkelen van weer een nieuwe standaard. Guido geeft aan dat je binnen MDTO misschien een domeinspecifiek deel voor raadsinformatie zou kunnen inrichten. Niki geeft aan dat ORI mogelijk in het domeinspecifieke deel zou kunnen worden opgenomen. Ivo geeft aan dat ORI bestaat uit meerdere standaarden die ten doel hebben de duurzame toegankelijkheid van raadsinformatie te borgen. De vraag is alleen waar je de metadata aan gaat hangen...

Uitwisseling van ORI-standaard wordt al gerealiseerd tussen verschillende leveranciers.

### **Afsluiting**

Er komt een schriftelijk verslag van deze bijeenkomst, dat met de deelnemers gedeeld zal worden. De volgende stappen die gezet moeten worden, wil de organisatie graag in ongeveer deze samenstelling doen. Mocht men nog mensen kennen die hierbij aan kunnen sluiten, laat dit dan weten aan [Marjan Hartsuiker](#).